

Sygn. akt VI Ka 103/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie :

Przewodniczący – Sędzia SSO Andrzej Tekieli

Protokolant Anna Potaczek

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2016 r.

sprawy **M. C.** ur. (...) w G.

s. A., J. z domu S.

obwinionego z art. 92 § 1 kw

z powodu apelacji, wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 3 grudnia 2015 r. sygn. akt II W 1728/15

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec obwinionego M. C.,

II. zwalnia obwinionego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. C. obwiniony został o to, że:

w dniu 25 czerwca 2015r około godz. 20:50 w J. na ul. (...) M. kierując pojazdem marki V. nr. rej. (...) nie zastosował się do znaku B-25 " zakaz wyprzedzania ".

tj. o wykroczenie z art. 92 § 1 k.w.;

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 3 grudnia 2016r. w sprawie sygn. akt IIW 1728/15:

I. uznał obwinionego M. C. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 92 § 1 kw i za to na podstawie art. 92 § 1 kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) złotych,

II. na podstawie art. 118 § 1 kpow w zw. z § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w wysokości 30 zł.

Apelację od powyższego wyroku złożył obwiniony M. C. nie zgadzając się z jego treścią i podnosząc, że Sąd wydał wyrok bez wysłuchania jego wyjaśnień. Z treścią apelacji wynika, że wniósł o uniewinnienie od popełnienia zarzucanego mu czynu względnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Nietrafny okazał się zarzut niewysłuchania obwinionego przez Sąd I instancji przed wydaniem wyroku. Powyższa okoliczność w żadnym stopniu nie wpłynęła na prawidłowe ustalenie stanu faktycznego w sprawie. Zebrany materiał dowodowy, w tym w szczególności zeznania świadków A. K. oraz W. W., które Sąd Rejonowy prawidłowo uznał za spójne, logiczne i niebudzące wątpliwości, jak również dowód w postaci nagrania wideo z przebiegu kontroli drogowej, pozwoliły ustalić, że obwiniony dopuścił się wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. Sąd Odwoławczy w pełni podziela i aprobuje jako trafne i przekonujące rozważania Sądu I instancji, w tym również w zakresie uznania oświadczenia obwinionego za niewiarygodne. Oświadczenie to ograniczało się bowiem wyłącznie na nieprzyznawania się obwinionego do winy, przy jednoczesnym braku skutecznego zakwestionowania pozostałego materiału dowodowego przemawiającego jednoznacznie na jego niekorzyść. W tym stanie rzeczy Sąd I instancji mógł oprzeć swoje rozstrzygnięcie na podstawie wyżej wymienionych dowodów, bez konieczności składania wyjaśnień obwinionego na rozprawie.

Zauważyć należy, że w postępowaniu wykroczeniowym udział stron w rozprawie nie jest obowiązkowy, a oskarżyciel i obwiniony są jedynie zawiadamiani o miejscu i terminie rozprawy, o czym stanowi przepis art. 65 § 1 k.p.w. (vide: K. Dąbkiewicz, Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Komentarz, LexisNexis 2014). Udział obwinionego w rozprawie stanowi jego uprawnienie, z którego może skorzystać w ramach prawa do obrony. W przypadku, gdy prezes sądu lub sąd uzna, że udział obwinionego na rozprawie jest obowiązkowy, zarządza jego zawiadomienie oraz wezwanie do osobistego stawiennictwa (art. 65 § 3 k.p.w.). W niniejszej sprawie nie zachodziła konieczność osobistego stawiennictwa obwinionego na rozprawie.

Obwiniony składając sprzeciw od wyroku nakazowego z dnia 29 września 2015 r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w sprawie II W 1728/15 i wnosząc o rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych, niewątpliwie zdawał sobie sprawę z konieczności wyznaczenia rozprawy, na której uprawniony byłby do złożenia stosownych wyjaśnień. Zawiadomienie o terminie rozprawy zostało przesłane na adres wskazany przez obwinionego, i zostało prawidłowo doręczone poprzez tzw. podwójne awizo (k 24-25). Brak faktycznego podjęcia przez obwinionego przesyłki zawierającej zawiadomienie o terminie rozprawy nie świadczy o pozbawieniu go prawa do złożenia wyjaśnień na rozprawie. Obwiniony mając świadomość toczącego się w jego sprawie postępowania powinien dążyć do uzyskania informacji o wyznaczonej dacie rozprawy, którą bez trudu mógł uzyskać kontaktując się z Sądem. Powyższego jednakże nie uczynił, wobec czego jego zarzut w tym zakresie okazał się chybiony.

Mając na względzie powyższe, zasadnym okazało się utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Z uwagi na sytuację materialną obwinionego Sąd Okręgowy na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 119 kpow postanowił zwolnić go od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego.